

TEMPLOMCSÚ ELŐESTI RENDEZVÉNY

Tisztelt Ünneplők, kedves Jelenlévők!

Őszinte szeretettel és nagy örömmel köszöntök Mindenkit
160 éve fölszentelt Polgári Nagyboldogasszony templomban.

Ezen az estén és a napokban sokatmondóak számunkra a
89. zsoltár szavai: „*Boldog a nép, amely ünnepelni tud!*”
Többszörösen ünnepelhetünk.

Ünneplünk!

Hazánk nemzeti ünnepére készül, **Pannónia csillaga,
Szent István előtt tisztelgünk, aki magyar népünk királya és
apostola volt.**

**Ünnepel településünk is, amely 25 esztendővel ezelőtt
nyerte el a városi rangot!**

**Ünnepel az egyházközség is: védőszentünket
Nagyboldogasszonyt és az 1858. Aug. 15-én fölszentelt
templomunkat.**

**Világunkban számos szent hely található! Szent hely a
templom, amelyet Isten dicsőségére emel az ember, ami az
imádság és az Istennel való találkozás helye.**

**A magasba nyúló templomtorony a földi embernek,
mint iránytű mutat az ég, az Isten felé!**

A templomok dombokra, magaslatokra épültek, oda
lépcsőn juthatunk be. Ez int minket: **nemcsak fizikailag, hanem
lelkileg is föl kell emelkednünk, most magunk mögött hagyva
a mindennapi élet ügyeit, gondjait, hogy Isten
felvértezhessen minket áldásával!**

A templomba érkeve a hajóba lépünk. Az elnevezés
utal arra, hogy **életünk olyan, mint egy utazás a hajóban:
mely hol a csendes víztükrön haladunk, de lehetnek ennek az
életnek hullámai, sőt viharai is.** Az örömhír az, **Jézus nem
hagyta magára a viharba került tanítványait, Szentlelke
segítségével haladhatunk a nagy kikötő, a menny felé.**

Templomunk Szűz Mária, Nagyboldogasszony nevét
viseli. A gótika koráig számos szentről neveztek el
templomokat, de a 12-13. században **számtalan templomot
neveztek el az Édesanyáról, aki mindig közel van a
szívünkhöz. Szűz Máriában nemcsak az Édesanyját, hazánk
Nagyasszonyát tiszteljük, hanem, mint Isten szent templomára
tekintünk rá! Ő nyitott szívvel kimondta a választ Istennek:
Fiat! vagyis legyen! és igenje által befogadta az Üdvözítőt, így
lett Isten legszebb temploma! Ő emlékeztet minket, hogy
nemcsak kőből épült templom van, hanem az ember is lehet
templom, ha helyet az életében, szívében az Istennek!**

**A kőből épült templomban találkozunk Istennel E
találkozások formálnak, nemesítik, építik, szépítik lelkünk
templomát.**

A templom hasonló az anyaméhez. A fogantatás pillanatában elkezdődik az élet, a magzat növekszik édesanyja szíve alatt! Isten gyermekeinek élete a keresztelőkútnál kezdődött, azt táplálja az Élet Igéje és Élet Kenyere!

Végül elérkezik a magzat számára ama pillanat, amikor elhagyja az anyaméhet és belép, beleszületik egy csodás, szép világba. Az ember életében is eljön az a pillanat, amikor elhagyjuk ezt a világot! A keresztény ember célja, hogy elérjen abba a csodás, szép, színes világba, ahol – amint a templomban is – Isten vár reánk!

Túrmezei Erzsébet - Otthonom

Otthonom a templom.

**Ajtaján belépve mindig hazaérek,
Ismerősen csendül fülembé az ének,
Mintha minden hangja simogatás lenne!
Égi Atyám keze simogat meg benne.**

**Megterített asztal, –
éhező mellőle sose kel fel éhen,
megelégedhetik mennyei kenyéren:
élet kenyérével, élet italával,
igében, szentségben: Krisztussal magával.**

Mesterem műhelye.

**Azért keresem fel, hogy kezébe vegyen,
hogy régi emberből új emberré tegyen!
Hogy amíg templomát látogatom híven,
templommá formálja egész bűnös szívem!**

Otthonom a templom.

**Mennyei otthonom halvány földi mása,
drága tükörképe, szent hívogatása!
Míg egykor mennyei hajlékod befogad,
köszönöm, Istenem, földi hajlékodat!**